Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 7. Mai 1942 Wydano w Krakau, dnia 7 maja 1942 r.	Nr. 35

dzień Tag — Inhalt / Treść — Seite strona

Verordnung
über den Nachrichtenverkehr.

Vom 22. April 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich im Einvernehmen mit dem Oberkommando der Wehrmacht:

Nachrichtenverkehr.

§ 1

Als Nachrichtenverkehr im Sinne dieser Verordnung ist anzusehen:

A. der Postverkehr
   a) Briefsendungen (Briefe, Postkarten, Drucksachen, Warenproben, Geschäftspapiere, Mischsendungen, Zeitungen, Maternbriefe, Postanweisungen, Briefe von und zum Postscheckamt, Päckchen),
   b) Paketsendungen;

B. der Fernmeldeverkehr
(Fernsprech-, Fernschreib-, Telegramm-, Funk-, Fernseh- und Bildtelegraphieverkehr sowie

Rozporządzenie
o przesyłaniu wiadomości.

Z dnia 22 kwietnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam w porozumieniu z Naczelną Komendą Sił Zbrojnych:

Przesyłanie wiadomości.

§ 1

Za przesyłanie wiadomości w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy:

A. ruch pocztowy
   a) przesyłki listowe, listy, karty pocztowe, druki, próbki towarów, papiery handlowe, przesyłki mieszane, gazety, listy powielane, przekazy pocztowe, listy do i z pocztowego urzędu czekowego, pakieciki,
   b) paczki;

B. Ruch telegraficzno-telefoniczny
(ruch telefoniczny, telegraficzny [dalekopis], telegraficzny, radiowy, telewizyjny i ruch

jeder Verkehr mit optischen und akustischen Verständigungsmitteln);

C. der Güter- und Frachtenverkehr;
D. der Brieftaubenverkehr.

I. Nachrichtenverkehr mit dem feindlichen Ausland.

§ 2

(1) Der unmittelbare und mittelbare Nachrichtenverkehr mit dem feindlichen Ausland ist verboten. Mittelbarer Nachrichtenverkehr ist die Übermittlung von Nachrichten in das nichtfeindliche Ausland, die zur Weitergabe an das feindliche Ausland bestimmt sind.

(2) Ausnahmen genehmigt das Oberkommando der Wehrmacht, erforderlichenfalls im Benehmen mit der Regierung des Generalgouvernements. Ausnahmen werden nur in besonders begründeten Fällen zugelassen.

§ 3

Als feindliches Ausland im Sinne dieser Verordnung gelten diejenigen Länder, die in den vom Oberkommando der Wehrmacht auf Grund des § 3 der Verordnung über den Nachrichtenverkehr vom 2. April 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 823) erlassenen Bekanntmachungen aufgeführt sind oder werden.*)

§ 4

Wer es unternimmt, mittelbar oder unmittelbar Nachrichten ohne Genehmigung gemäß § 2 Abs. 2 in das feindliche Ausland gelangen zu lassen, wird mit Gefängnis, in leichteren Fällen mit Haft oder mit Geldstrafe bestraft, sofern nicht nach anderen Bestimmungen eine schwerere Strafe, insbesondere wegen Landesverrats die Todesstrafe, verwirkt ist.

II. Nachrichtenverkehr mit dem nichtfeindlichen Ausland.

§ 5

(1) Der Nachrichtenverkehr mit dem nichtfeindlichen Ausland ist grundsätzlich zulässig. Es dürfen jedoch keine Nachrichten über die militärische, wirtschaftliche oder politische Lage übermittelt werden, die geeignet sind, das Wohl des Reiches oder der mit ihm verbündeten oder befreundeten Staaten zu gefährden.

(2) Schriftliche Mitteilungen, die für einen Empfänger im Ausland bestimmt sind, dürfen innerhalb des Generalgouvernements nur durch die Deutsche Post Osten, die Ostbahn oder durch Amtskurier befördert werden. Schriftliche Mit-

*) Hiernach kommen zur Zeit in Betracht:
1. Vereinigtes Königreich von Großbritannien und Nordirland mit seinen überseeischen Besitzungen, Kolonien, Protektoraten und Mandatsgebieten sowie die Dominions Kanada, Australischer Bund, Neuseeland und Südafrikanische Union mit ihren Mandatsgebieten;
2. Frankreich einschließlich seiner Besitzungen, Kolonien, Protektorate und Mandatsgebiete;
3. Ägypten und Sudan;
4. Irak.

Eine Neufassung der Liste der Länder, die als feindliches Ausland im Sinne dieser Verordnung gelten, wird demnächst bekanntgegeben.

przesyłania obrazów na odległość drogą telegraficzną jak i każdy ruch optycznymi i akustycznymi środkami porozumiewawczymi);
C. ruch towarowy;
D. ruch przy pomocy gołębi pocztowych.

I. Przesyłanie wiadomości do zagranicy nieprzyjacielskiej.

§ 2

(1) Bezpośrednie i pośrednie przesyłanie wiadomości do zagranicy nieprzyjacielskiej jest wzbronione. Pośrednim przesyłaniem wiadomości jest przekazywanie wiadomości do zagranicy neutralnej, przeznaczonych do dalszego przekazywania do zagranicy nieprzyjacielskiej.

(2) Wyjątki dopuszcza Naczelna Komenda Sił Zbrojnych, w razie potrzeby w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa. Wyjątków dopuszcza się tylko w wypadkach szczególnie uzasadnionych.

§ 3

Jako zagranicę nieprzyjacielską w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się te kraje, które w obwieszczeniu wydanym przez Naczelną Komendę Sił Zbrojnych na podstawie § 3 rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości z dnia 2 kwietnia 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 823) wyliczone zostały lub zostaną.*)

§ 4

Kto przedsiębierze działania, zmierzające do dotarcia wiadomości pośrednio lub bezpośrednio do zagranicy nieprzyjacielskiej bez zezwolenia według § 2 ust. 2, podlega karze więzienia, w lżejszych wypadkach karze aresztu lub grzywny, o ile nie zasłużono według innych przepisów na cięższą karę, szczególnie w wypadkach zdrady kraju na karę śmierci.

II. Przesyłanie wiadomości do zagranicy neutralnej.

§ 5

(1) Przesyłanie wiadomości do zagranicy neutralnej zasadniczo jest dopuszczalne. Nie wolno jednak żadnych wiadomości o sytuacji wojskowej, gospodarczej lub politycznej przekazywać, które nadają się do narażania dobra Rzeszy albo sprzymierzonych lub zaprzyjaźnionych z nią państw.

(2) Wiadomości pisemne, przeznaczone dla odbiorcy zagranicą, wolno w obrębie Generalnego Gubernatorstwa przekazywać jedynie przez Niemiecką Pocztę Wschodu, Kolej Wschodnią lub kuriera urzędowego. Wiadomości pisemnych z za-

*) Wobec tego wchodzą obecnie w rachubę:
1. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii z zamorskimi posiadłościami, koloniami, protektoratami i obszarami mandatowymi, jak również dominia, Kanada, Związek Australijski, Nowa Zelandia i Unia Południowo-Afrykańska z jej obszarami mandatowymi;
2. Francja łącznie z jej posiadłościami, koloniami, protektoratami i obszarami mandatowymi;
3. Egipt i Sudan;
4. Irak.

Nowe brzmienie listy tych krajów, które uchodzą za zagranicę nieprzyjacielską w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, wkrótce zostanie ogłoszone.

teilungen aus dem Ausland an Empfänger im Generalgouvernement dürfen nicht unter Umgehung der amtlichen Post-, Bahn- oder Kurierwege nach dem Generalgouvernement verbracht werden.

§ 6

Im einzelnen gelten für den Nachrichtenverkehr (§ 1) mit dem nichtfeindlichen Ausland folgende Bestimmungen:

A. Postverkehr.

1. Im Postverkehr mit dem nichtfeindlichen Ausland ist die Versendung nachstehender Gegenstände verboten:
   a) von bildlichen Darstellungen jeder Art (mit Ausnahme von Personenaufnahmen in Paßgröße), soweit sie nicht in Büchern, Zeitschriften, Zeitungen oder Prospekten enthalten sind. Zu den bildlichen Darstellungen rechnen auch Schachaufgaben, Kreuzworträtsel oder andere Rätsel,
   b) von Druckschriften jeder Art (Bücher, Zeitungen, Prospekte, Zeitungsausschnitte, Familienanzeigen u. dgl.), sofern der Versand nicht zu geschäftlichen Zwecken erfolgt,
   c) von Schallplatten und Mitteilungen jeder Art, die auf mechanischem Wege aufgenommen und nicht zu geschäftlichen Zwecken bestimmt sind.
2. Für die Abfassung von schriftlichen Mitteilungen mit dem nichtfeindlichen Ausland gelten folgende Einschränkungen:
   a) Postkarten und Briefe müssen deutlich und leicht lesbar, möglichst mit Schreibmaschine geschrieben sein, Briefe geschäftlichen Inhalts sind nur in Schreibmaschinen- oder Druckschrift zulässig, Briefe nichtgeschäftlichen Inhalts dürfen höchstens 4 Seiten umfassen (Höchstformat einer Seite 210×297 mm),
   b) die Anwendung von Kunstsprachen wie Esperanto, von Geheimsprachen und von Hebräisch ist verboten,
   c) die Anwendung von Kurzschrift oder Blindenschrift ist nicht zugelassen. Zum Niederschreiben der Mitteilungen dürfen keinerlei Geheimschriften, insbesondere keine Geheimtinten, benutzt werden,
   d) die Verwendung gefütterter Briefumschläge ist verboten.
3. Geschäftspapiere, Warenproben und Mischsendungen sind nur im geschäftlichen Verkehr zugelassen.
4. Postanweisungen und Überweisungen aus einem Postscheckkonto, soweit überhaupt zugelassen, dürfen auf dem Empfängerabschnitt nur solche kurzen Mitteilungen enthalten, die sich auf den Zahlungsgrund beziehen.
5. Alle Sendungen nach dem nichtfeindlichen Ausland müssen auf der Außenseite die vollständige Anschrift des Absenders (Vorname, Zuname, ständiger Wohnsitz und Straßenangabe) tragen. Ist die Mitteilung nicht in deutscher Sprache abgefaßt, so ist die gewählte Sprache unterhalb der Absenderangabe zu vermerken.

granicy dla odbiorcy w Generalnym Gubernatorstwie nie wolno przekazywać do Generalnego Gubernatorstwa z ominięciem urzędowych dróg pocztowych, kolejowych lub kuriera.

§ 6

W szczególności obowiązują dla przesyłania wiadomości (§ 1) do zagranicy neutralnej następujące postanowienia:

A. ruch pocztowy.

1. W ruchu pocztowym z zagranicą neutralną wzbronione jest przesyłanie następujących przedmiotów:
   a) obrazowe opisanie wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem zdjęć osobowych o wielkości paszportowej), o ile nie są zawarte w książkach, czasopismach, gazetach lub prospektach. Do opisów obrazowych należą także zadania szachowe, zagadki krzyżowe lub inne zagadki,
   b) druki wszelkiego rodzaju (książki, gazety, prospekty, wycinki z gazet, ogłoszenia familijne itp.), o ile przesyłka nie następuje dla celów handlowych,
   c) płyty gramofonowe i wiadomości wszelkiego rodzaju, przyjęte drogą mechaniczną i nie przeznaczone dla celów handlowych.
2. Dla zredagowania pisemnych wiadomości dla zagranicy neutralnej obowiązują następujące ograniczenia:
   a) pocztówki i listy muszą być pisane wyraźnie i łatwo czytelnie, możliwie pismem maszynowym, listy o treści handlowej dopuszczalne są jedynie pismem maszynowym lub drukiem, listy o treści niehandlowej mogą objąć najwyżej 4 stronice (format maksymalny jednej stronicy 210×297 mm),
   b) wzbronione jest stosowanie języków sztucznych jak Esperanto, języków tajnych i hebrajskiego,
   c) niedopuszczalne jest stosowanie pisma stenograficznego lub alfabetu dla ociemniałych. Dla napisania wiadomości nie wolno używać żadnych pism tajnych, szczególnie żadnych atramentów tajnych,
   d) wzbronione jest używanie kopert z podszewką.
3. Papiery handlowe, próbki towarów i przesyłki mieszane dopuszczone są jedynie w obrocie handlowym.
4. Przekazy pocztowe i przekazy z pocztowego konta czekowego, o ile wogóle dopuszczone są, mają zawierać na odcinku dla odbiorcy tylko tego rodzaju krótkie wiadomości, które odnoszą się do powodu zapłaty.
5. Wszystkie przesyłki do zagranicy neutralnej muszą na zewnętrznej stronie zawierać całkowity adres nadawcy (imię, nazwisko, stałe miejsce zamieszkania i ulicę). Jeżeli wiadomość nie jest zredagowana w języku niemieckim, to wybrany język należy zaznaczyć pod podaniem nadawcy.

6. Das Aufkleben von Postwertzeichen auf die Sendungen durch den Absender ist verboten. Die Postgebühren sind am Schalter bar zu entrichten. Soweit Absenderfreistempler künftig zugelassen werden, können sie zur Freimachung der Postsendungen nach dem nichtfeindlichen Ausland benutzt werden. Die Auflieferung dieser Sendungen hat am Schalter zu erfolgen.

7. Alle Briefsendungen nach dem nichtfeindlichen Ausland müssen an einem Postschalter eingeliefert werden. Der Einlieferer muß sich durch einen behördlichen Ausweis mit Lichtbild (z. B. Postausweiskarte, Kennkarte, Paß) ausweisen.

Ist der Einlieferer nicht zugleich der Absender, so muß auf der Außenseite des Umschlages außer der Anschrift des Absenders auch zusätzlich die des Einlieferers angegeben werden.

8. Die Ein- und Ausfuhr von Briefmarken nach und von dem Ausland ist verboten.

B. Fernmeldeverkehr.

Der Fernsprech- und Fernschreibverkehr nach und von dem nichtfeindlichen Ausland sowie der Telegrammverkehr nach dem nichtfeindlichen Ausland ist nur den vom Oberkommando der Wehrmacht zugelassenen Behörden, Firmen und Einzelpersonen gestattet.

Zulassungsanträge sind an die Kommandeure der Sicherheitspolizei und des SD. zu richten.

Verschlüsselte Telegramme sind nicht zugelassen.

C. Güter- und Frachtenverkehr.

Die vorstehend unter A 1 bis 3 und 8 angeführten Bestimmungen finden auch auf den Güter- und Frachtenverkehr Anwendung.

§ 7

Als nichtfeindliches Ausland sind alle Staaten anzusehen, die nicht gemäß § 3 als feindlich gelten oder als feindlich zu behandeln sind. Das Großdeutsche Reich (einschließlich Protektorat Böhmen und Mähren) gilt als Inland.

§ 8

(1) Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften des § 5 werden mit Gefängnis, in leichteren Fällen mit Haft oder mit Geldstrafe bestraft, sofern nicht nach anderen Bestimmungen eine schwerere Strafe, insbesondere wegen Landesverrats die Todesstrafe, angedroht ist.

(2) Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften des § 6 werden mit Geldstrafe bis zu 300 Zloty oder mit Haft bestraft.

(3) Eine Strafverfolgung nach Abs. 1 und 2 tritt nur auf Antrag des Militärbefehlshabers im Generalgouvernement oder der von ihm bestimmten Stellen ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

III. Inlandsnachrichtenverkehr.

§ 9

(1) Der Inlandsnachrichtenverkehr kann aus Gründen der Kriegsführung durch das Oberkommando der Wehrmacht Beschränkungen oder Auflagen unterworfen werden.

6. Naklejanie znaczków pocztowych przez nadawcę na przesyłkach jest wzbronione. Opłaty pocztowe należy uiścić przy okienku pocztowym. O ile w przyszłości dopuszczone zostaje frankowanie przez nadawcę maszynką do frankowania, maszynkę tę w przyszłości użyć można do frankowania przesyłek pocztowych do zagranicy neutralnej. Nadanie tych przesyłek nastąpić powinno przy okienku pocztowym.

7. Wszystkie przesyłki listowe do neutralnej zagranicy muszą być oddane przy okienku pocztowym. Oddający musi się wykazać dowodem urzędowym z fotografią (np. pocztowa karta tożsamości, karta rozpoznawcza, paszport).

Jeżeli oddający nie jest zarazem nadawcą, to na stronie zewnętrznej koperty musi oprócz adresu nadawcy dodatkowo także być podany adres oddającego.

8. Wzbroniony jest przywóz i wywóz znaczków pocztowych do i z zagranicy.

B. Ruch telefoniczno-telegraficzny.

Ruch telefoniczny i telegraficzny (dalekopis) do i z neutralnej zagranicy jak i ruch telegraficzny do zagranicy neutralnej zezwolony jest tylko dopuszczonym przez Naczelną Komendę Sił Zbrojnych urzędom, firmom i pojedynczym osobom.

Wnioski o dopuszczenie należy kierować do Komendantów Policji Bezpieczeństwa i Służby Bezpieczeństwa.

Niedopuszczalne są telegramy szyfrowe.

C. Ruch towarowy.

Postanowienia wymienione pod A 1 do 3 oraz 8 obowiązują także odnośnie do ruchu towarowego.

§ 7

Jako zagranicę neutralną uważać należy wszystkie te państwa, które stosownie do § 3 nie uchodzą za wrogie lub które nie należy traktować jako wrogie, Rzesza Wielkoniemiecka (łącznie z Protektoratem Czech i Moraw) uchodzą za kraj.

§ 8

(1) Wykroczenia przeciw przepisom § 5 podlegają karze więzienia, w lżejszych wypadkach karze aresztu lub grzywny, o ile według innych postanowień nie zagrożono cięższą karą, szczególnie za zdradę kraju, karą śmierci.

(2) Wykroczenia przeciw przepisom § 6 podlegają grzywnie do 300 złotych lub karze aresztu.

(3) Ściganie karne według ust. 1 i 2 następuje jedynie na wniosek Dowódcy Wojsk w Generalnym Gubernatorstwie lub wyznaczonych przez niego placówek. Wniosek może być cofnięty.

III. Przesyłanie wiadomości w kraju.

§ 9

(1) Przesyłanie wiadomości w kraju może z powodów prowadzenia wojny przez Naczelną Komendę Sił Zbrojnych zostać ograniczone lub dopuszczone warunkowo.

(2) Zuwiderhandlungen gegen derartige Beschränkungen oder Auflagen für den Inlandsnachrichtenverkehr werden mit Geldstrafe bis zu 300 Zloty oder mit Haft, in besonders schweren Fällen mit Gefängnis bestraft, sofern nicht nach anderen Bestimmungen eine schwerere Strafe angedroht ist.

(3) Strafverfolgung tritt nur auf Antrag des Militärbefehlshabers im Generalgouvernement oder der von ihm bestimmten Stellen ein. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

IV. Rechte der Prüfstellen.

§ 10

Die zur Prüfung des Nachrichtenverkehrs eingerichteten Dienststellen haben das Recht, Nachrichten oder Sendungen ohne Angabe von Gründen ganz oder teilweise von der Übermittlung oder Beförderung auszuschließen.

V. Schlußvorschrift.

§ 11

(1) Diese Verordnung tritt am 15. Mai 1942 in Kraft.

(2) Sie gilt nicht für den Nachrichtenverkehr des Roten Kreuzes sowie mit Kriegsgefangenen und Internierten.

Krakau, den 22. April 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Wykroczenia przeciw tego rodzaju ograniczeniom i warunkom dla przesyłania wiadomości w kraju podlegają grzywnie do 300 złotych lub karze aresztu, w szczególnie ciężkich wypadkach karze więzienia, o ile według innych postanowień nie zagrożono cięższą karą.

(3) Ściganie karne następuje tylko na wniosek Dowódcy Wojsk w Generalnym Gubernatorstwie lub wyznaczonych przez niego placówek. Wniosek może być cofnięty.

IV. Prawa placówek kontrolnych.

§ 10

Placówkom urzędowym, utworzonym celem kontrolowania przesyłania wiadomości, przysługuje prawo, wiadomości lub przesyłki bez podania powodów całkowicie lub częściowo wykluczyć od przekazania lub ekspedycji.

V. Przepis końcowy.

§ 11

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1942 r.

(2) Nie obowiązuje ono odnośnie do przesyłania wiadomości Czerwonego Krzyża jak i jeńców wojennych i internowanych.

Krakau, dnia 22 kwietnia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Sechste Verordnung

über die Einführung von Vorschriften der allgemeinen Verwaltung im Distrikt Galizien.

Vom 22. April 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Im Distrikt Galizien werden eingeführt:

1. die Verordnung über die Änderung von Ortsnamen im Generalgouvernement vom 20. Februar 1941 (VBlGG. S. 45),
2. die Verordnung über die völkische Aufteilung der evangelischen Kirchengemeinden im Generalgouvernement vom 16. März 1941 (VBlGG. S. 100),
3. die Verordnung über die Anerkennung der Altkatholischen Kirche der Utrechter Union im Generalgouvernement vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 213),
4. die Verordnung über die Anerkennung der Methodistenkirche im Generalgouvernement vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 215),
5. die Verordnung über den Abbruch von Gebäuden vom 1. August 1940 (VBlGG. I S. 246) und die Durchführungsvorschrift hierzu vom 1. August 1940 (VBlGG. II S. 413),

Szóste rozporządzenie

o wprowadzeniu przepisów administracji ogólnej w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 22 kwietnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

W Okręgu Galizien (Galicja) wprowadza się:

1. rozporządzenie o zmianie nazw miejscowości w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 45),
2. rozporządzenie o podziale narodowościowym ewangelickich Gmin Kościelnych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 16 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 100),
3. rozporządzenie o uznaniu Kościoła Starokatolickiego Unii Utrechtskiej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 213),
4. rozporządzenie o uznaniu Kościoła Metodystów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 215),
5. rozporządzenie o rozbiórce budynków z dnia 1 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 246) oraz postanowienie wykonawcze do tego z dnia 1 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 413),

6. die Zweite Verordnung über die Kennzeichnung von Juden und Jüdinnen im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBlGG. I S. 79).

§ 2

Im Distrikt Galizien gelten für die Haushalts- und Rechnungsführung in den Gemeinden und Gemeindeverbänden die im Generalgouvernement bestehenden Vorschriften.

§ 3

Im Distrikt Galizien gilt für die öffentliche Fürsorge von Nichtdeutschen das im Generalgouvernement geltende Recht.

§ 4

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft. Die Zweite Verordnung über die Kennzeichnung von Juden und Jüdinnen im Generalgouvernement ist vom 15. September 1941 an anzuwenden.

Krakau, den 22. April 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

6. drugie rozporządzenie o oznaczeniu żydów i żydówek w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 79).

§ 2

Odnośnie do sporządzenia budżetu i składania sprawozdań rachunkowych w gminach i związkach gmin, obowiązują w Okręgu Galizien (Galicja) przepisy, istniejące w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 3

W Okręgu Galizien (Galicja) obowiązuje odnośnie do opieki publicznej osób nie będących Niemcami, prawo, obowiązujące w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 4

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Drugie rozporządzenie o oznaczeniu żydów i żydówek w Generalnym Gubernatorstwie należy stosować od dnia 15 września 1941 r.

Krakau, dnia 22 kwietnia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Einführung des Rechtes des Gesundheits- und Veterinärwesens im Distrikt Galizien.

Vom 22. April 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Im Distrikt Galizien gilt auf dem Gebiet des Gesundheits- und Veterinärwesens das gesamte Recht, das dort am 31. August 1939 gegolten hat.

(2) Im Distrikt Galizien werden eingeführt:

1. a) die Verordnung über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement vom 22. Februar 1940 (VBlGG. I S. 81) und die Erste Durchführungsverordnung hierzu vom 24. Mai 1940 (VBlGG. II S. 319),
   b) die Zweite Verordnung über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement vom 4. Oktober 1940 (VBlGG. I S. 314);
2. die Verordnung über die Bekämpfung des Trachoms (Körnerkrankheit, ägyptische Augenkrankheit) im Generalgouvernement vom 20. Dezember 1940 (VBlGG. I S. 376) und die Erste Durchführungsvorschrift hierzu vom 21. Dezember 1940 (VBlGG. II S. 582);
3. a) die Verordnung zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom

Rozporządzenie

celem wprowadzenia prawa spraw zdrowotnych i weterynaryjnych w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 22 kwietnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) W Okręgu Galizien (Galicja) obowiązuje w dziedzinie spraw zdrowotnych i weterynaryjnych całkowite prawo, które tam obowiązywało w dniu 31 sierpnia 1939 r.

(2) W Okręgu Galizien (Galicja) wprowadza się:

1. a) rozporządzenie o zwalczaniu chorób płciowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 81) i pierwsze rozporządzenie wykonawcze do tegoż z dnia 24 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 319),
   b) drugie rozporządzenie o zwalczaniu chorób płciowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 4 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 314);
2. rozporządzenie o zwalczaniu trachomy (jaglicy, egipskiego zapalenia oczu) w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 376) i pierwsze postanowienie wykonawcze do tegoż z dnia 21 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 582);
3. a) rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp.

12. April 1940 (VBlGG. I S. 136) mit der Maßgabe, daß im Handel befindliche Arzneispezialitäten (§ 3), die noch nicht zur Registrierung angemeldet sind, binnen vier Wochen nach Inkrafttreten dieser Einführungsverordnung bei der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) anzumelden sind,

b) die Zweite Verordnung zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 238) mit der Maßgabe, daß Packungen, die nicht den Vorschriften dieser Verordnung entsprechen, bis zum 31. Dezember 1942 aufgebraucht werden können;

4. die Verordnung über die Werbung für Heilmittel und Heilmethoden im Generalgouvernement vom 9. Mai 1941 (VBlGG. S. 281);

5. die Verordnung zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über Arsenobenzolderivate vom 18. Oktober 1940 (VBlGG. I S. 317);

6. die Verordnung über die Verwendung von Süßstoff vom 13. Juni 1940 (VBlGG. I S. 201);

7. die Verordnung zur Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Fleischbeschau vom 16. März 1940 (VBlGG. I S. 110);

8. die Verordnung über die Bekämpfung übertragbarer Tierseuchen vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 237) und die Erste Durchführungsvorschrift hierzu vom 14. November 1941 (VBlGG. S. 653);

9. die Verordnung über die Untersuchung von Schlachtvieh und Fleisch vom 20. Februar 1941 (VBlGG. S. 56);

10. die Bekanntmachung über die Einfuhr von Tieren und tierischen Erzeugnissen sowie von Serum und Kulturimpfstoffen für tierärztliche Zwecke vom 5. Juli 1940 (VBlGG. II S. 402).

§ 2

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 22. April 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

GG. I str. 136) z tym, że znajdujące się w handlu specyfiki lecznicze (§ 3), których jeszcze nie zgłoszono do rejestracji, zgłosić należy do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) w ciągu 4 tygodni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wprowadzającego,

b) drugie rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 238) z tym, że opakowań nie odpowiadających przepisom niniejszego rozporządzenia można używać do dnia 31 grudnia 1942 r.;

4. rozporządzenie o reklamowaniu środków leczniczych i sposobów leczenia w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 9 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 281);

5. rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o pochodnych arsenobenzolu z dnia 18 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 317);

6. rozporządzenie o używaniu sztucznych środków słodzących z dnia 13 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 201);

7. rozporządzenie w sprawie uzupełnienia przepisów polskich o oględzinach mięsa z dnia 16 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 110);

8. rozporządzenie o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 237) oraz pierwsze postanowienie wykonawcze do tego z dnia 14 listopada 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 653);

9. rozporządzenie o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 20 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 56);

10. obwieszczenie o przywozie zwierząt i wytworów zwierzęcych oraz surowic i szczepionek dla celów weterynaryjnych z dnia 5 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 402).

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 22 kwietnia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung

über die Preisbildung für Spinnstoffe, Spinnstoffwaren und nichttextile Kurzwaren im Groß- und Einzelhandel.

Vom 15. April 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) ordne ich an:

Bestimmungen für den Großhandel.

§ 1

(1) Großhandelsunternehmen dürfen bei dem Verkauf von Spinnstoffen, Spinnstoffwaren und nichttextilen Kurzwaren an Einzelhandelsunter-

Zarządzenie

o kształtowaniu cen za surowce, towary włókiennicze i niewłókiennicze towary krótkie w handlu hurtowym i detalicznym.

Z dnia 15 kwietnia 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządzam:

Postanowienia dla handlu hurtowego.

§ 1

(1) Przedsiębiorstwom handlu hurtowego wolno pobierać przy sprzedaży surowców towarów włókienniczych i niewłókienniczych towarów krótkich

nehmen einen Handelsaufschlag von höchstens 15 v. H. auf den durch die Einkaufsrechnung nachgewiesenen Einkaufspreis abzüglich eines etwaigen Warenrabattes erheben.

(2) Die Kosten für Fracht und Zoll können daran anschließend in Rechnung gestellt werden. Verpackung, Versicherungsspesen sowie sonstige Unkosten dürfen nicht hinzugerechnet werden.

(3) Skonti für vorzeitige Zahlungen und Vorzinsen brauchen von dem Einkaufspreis nicht abgesetzt zu werden.

Bestimmungen für den Einzelhandel.

§ 2

(1) Einzelhandelsunternehmen einschließlich des Hausierhandels dürfen bei dem Verkauf von Spinnstoffen, Spinnstoffwaren und nichttextilen Kurzwaren an Verbraucher höchstens die aus der Anlage zu dieser Anordnung ersichtlichen Hundertsätze als Handelsaufschläge auf den durch die Einkaufsrechnung nachgewiesenen Einkaufspreis abzüglich eines etwaigen Warenrabattes erheben.

(2) Eigene Fracht, eigener Zoll, Verpackung, Versicherungsspesen sowie sonstige Unkosten dürfen auf den Einkaufspreis nicht aufgeschlagen oder gesondert in Rechnung gestellt werden.

(3) Skonti für vorzeitige Zahlungen und Vorzinsen brauchen von dem Einkaufspreis nicht abgesetzt zu werden.

Gemeinsame Bestimmungen.

§ 3

(1) Die Einkaufsrechnungen müssen mit laufenden Nummern versehen und bis zum Ablauf eines Jahres nach Abschluß des Verkaufes aufbewahrt werden.

(2) Auf den Einkaufsrechnungen sind die Verkaufspreise neben jedem einzelnen Einkaufspreis zu vermerken.

§ 4

Bisher beim Verkauf gewährte Rabatte sind in derselben Höhe weiterzugewähren.

§ 5

Neben der Preisauszeichnung gemäß der Verordnung über Preisschilder vom 26. Januar 1940 (VBlGG. I S. 42) muß bei jeder Ware, gleichviel ob sie zum Verkauf steht oder sich im Lager befindet, die laufende Nummer der entsprechenden Einkaufsrechnung ersichtlich sein (§ 3 Abs. 1).

§ 6

Beteiligen sich an einem Verkaufsgeschäft mehrere Großhandelsunternehmen oder mehrere Einzelhandelsunternehmen nacheinander, so darf trotzdem der jeweilige Handelsaufschlag nur einmal erhoben werden. Er ist in diesen Fällen unter den beteiligten Unternehmen der gleichen Handelsstufe nach freier Vereinbarung zu teilen.

§ 7

Waren, die aus Austauschstoffen für Spinnstoffe hergestellt sind (z. B. Papierkragen), unterliegen gleichfalls dieser Anordnung.

przedsiębiorstwom handlu detalicznego dodatek najwyżej 15% do ceny zakupu, wykazanej rachunkiem zakupu po potrąceniu ewentualnego rabatu towarowego.

(2) Koszty przewozu i cła mogą być równocześnie wstawione do rachunku. Opakowania, kosztów ubezpieczenia jak również innych kosztów nie wolno doliczać.

(3) Skonto za przedterminowe zapłaty i odsetek płaconych z góry nie potrzeba odliczać z ceny zakupu.

Postanowienia dla handlu detalicznego.

§ 2

(1) Przedsiębiorstwom handlu detalicznego łącznie z handlem domokrążnym wolno pobierać przy sprzedaży surowców, towarów włókienniczych i niewłókienniczych towarów krótkich konsumentom najwyżej stawki procentowe, widoczne z załącznika do niniejszego zarządzenia, jako dodatki handlowe do ceny zakupu, udowodnionej rachunkiem zakupu po potrąceniu ewentualnego rabatu towarowego.

(2) Własnego przewozu, własnego cła, opakowania, kosztów ubezpieczenia jak również innych kosztów nie wolno dobijać do ceny kupna lub oddzielnie wstawiać do rachunku.

(3) Skonto za przedterminowe zapłaty i odsetek płaconych z góry nie potrzeba odliczać z ceny zakupu.

Postanowienia wspólne.

§ 3

(1) Rachunki zakupu muszą być zaopatrzone bieżącym numerem i przechowane aż do upływu jednego roku po zawarciu kupna.

(2) Na rachunkach zakupu należy obok każdej poszczególnej ceny zakupu zaznaczyć cenę sprzedaży.

§ 4

Rabatów udzielanych dotąd przy sprzedaży należy w tej samej wysokości udzielać nadal.

§ 5

Obok podania ceny na cenniku według rozporządzenia o cennikach z dnia 26 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 42) winien być widoczny numer bieżący odpowiedniego rachunku zakupu przy każdym towarze, niezależnie od tego czy jest przeznaczony do sprzedaży, czy znajduje się na składzie (§ 3 ust. 1).

§ 6

Jeżeli kilka przedsiębiorstw handlu hurtowego lub kilka przedsiębiorstw handlu detalicznego bierze udział w jakiejś transakcji jedno po drugim, to mimo to wolno pobierać każdoczesny dodatek handlowy tylko jeden raz. W tych wypadkach należy podzielić pomiędzy zainteresowane przedsiębiorstwa równej kategorii handlowej według swobodnej umowy.

§ 7

Towary, które są wytwarzane z materiałów zastępczych dla surowców (np. kołnierz papierowy), podlegają również niniejszemu zarządzeniu.

§ 8

(1) Alle an Groß- und Einzelhandelsunternehmen durch die Preisbehörden erteilten Ausnahmegenehmigungen bezüglich der Handelsaufschläge verlieren am 31. Mai 1942 ihre Wirksamkeit. Dies gilt nicht für Ausnahmegenehmigungen, die vom Gouverneur des Distrikts Galizien (Amt für Preisüberwachung) an Unternehmen im Distrikt Galizien erteilt worden sind.

(2) Neue Anträge auf Ausnahmegenehmigungen können gestellt werden, wenn sie aus volkswirtschaftlichen Gründen oder zur Vermeidung besonderer Härte dringend erforderlich sind. Die Anträge sind bei dem Gouverneur des Distrikts (Amt für Preisüberwachung) in doppelter Ausfertigung einzureichen.

§ 9

Die Aufschläge der Großhandelsunternehmen und Einzelhandelsunternehmen im Rahmen der Ernteerfassungsaktion sowie die Handelsspannen der Textilhandelsgesellschaft m. b. H. werden von dieser Anordnung nicht berührt.

§ 10

Wer dieser Anordnung zuwiderhandelt, wird nach § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) bestraft.

§ 11

Die Anordnung über die Verkaufspreise von Spinnstoffen, Spinnstoffwaren und nichttextilen Kurzwaren bei den Herstellern, Bearbeitern, Verarbeitern und Großhändlern vom 24. April 1940 (VBlGG. II S. 237) verliert ihre Geltung für Großhandelsunternehmen.

§ 12

(1) Diese Anordnung tritt am 15. Mai 1942 in Kraft.

(2) Gleichzeitig treten außer Kraft:

1. die Anordnung über die Preisbildung für Spinnstoffwaren und nichttextile Kurzwaren im Einzelhandel vom 24. April 1940 (VBlGG. II S. 238),
2. die zweite Anordnung über die Preisbildung für Spinnstoffwaren und nichttextile Kurzwaren im Einzelhandel vom 24. November 1940 (VBlGG. II S. 538),
3. die Anordnung zur Änderung der Anordnung vom 24. April 1940 über die Preisbildung für Spinnstoffwaren und nichttextile Kurzwaren im Einzelhandel vom 24. November 1941 (VBlGG. S. 671).

Krakau, den 15. April 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

§ 8

(1) Wszystkie zezwolenia wyjątkowe odnośnie do dodatków handlowych, udzielone przez władze kształtowania cen przedsiębiorstwom handlu hurtowego i detalicznego, tracą swą ważność z dniem 31 maja 1942 r. Nie dotyczy to zezwoleń wyjątkowych, udzielonych przez Gubernatora Okręgu Galizien (Galicja) — Urząd Kontroli Cen — przedsiębiorstwom w Okręgu Galizien (Galicja).

(2) Nowe wnioski o zezwolenia wyjątkowe można postawić, jeżeli z powodów społeczno-gospodarczych lub celem uniknięcia szczególnie uciążliwych warunków nieodzownie są wymagane. Wnioski należy postawić do Gubernatora Okręgu (Urzędu Kontroli Cen) w dwóch egzemplarzach.

§ 9

Niniejsze zarządzenie nie dotyczy dodatków przedsiębiorstw handlu hurtowego i przedsiębiorstw handlu detalicznego w ramach akcji ujęcia zbiorów jak również rozpiętości handlowych włókienniczej spółki handlowej z ogr. odp.

§ 10

Kto wykracza przeciw niniejszemu zarządzeniu, podlega karze według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).

§ 11

Zarządzenie o cenach sprzedaży surowców, towarów włókienniczych i niewłókienniczych towarów krótkich u producentów, zakładów obróbki, przeróbki i hurtowników z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 237) traci ważność dla przedsiębiorstw handlu hurtowego.

§ 12

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1942 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Zarządzenie o kształtowaniu cen za towary włókiennicze i niewłókiennicze towary krótkie w handlu detalicznym z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 238),
2. drugie zarządzenie o kształtowaniu cen za towary włókiennicze i niewłókiennicze towary krótkie w handlu detalicznym z dnia 24 listopada 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 538),
3. zarządzenie celem zmiany zarządzenia z dnia 24 kwietnia 1940 r. o kształtowaniu cen za towary włókiennicze i niewłókiennicze towary krótkie w handlu detalicznym z dnia 24 listopada 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 671).

Kraków, dnia 15 kwietnia 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

Anlage
gemäß § 2 Abs. 1

Höchstzulässige Handelsaufschläge

für Spinnstoffe, Spinnstoffwaren und nichttextile Kurzwaren im Groß- und Einzelhandel.

Ortsklasse I: Städte Krakau, Lemberg, Lublin, Radom, Tschenstochau, Warschau.

Ortsklasse II: Das übrige Generalgouvernement.

	Ortsklasse I	Ortsklasse II
	Aufschläge in Prozenten	
A. Meterware		
1. Wollstoffe, wollhaltige Stoffe	30	25
2. Baumwolle, Zellwolle, Kunstseide	25	20
3. Leinen, Nessel, Jute, Hanf	25	20
4. Seide, Samt	30	25
5. Matratzen- und Drellstoffe	30	25
6. Dekorationsstoffe	30	25
7. Filze, Filztuche	35	30
B. Fertigware		
8. Bett-, Leib-, Tischwäsche, Taschentücher	30	25
9. Herren-, Damen-, Kinderbekleidung	35	30
10. Berufsbekleidung	25	20
11. Sportbekleidung	35	30
12. Herrenartikel und Galanteriewaren (Hüte, Mützen, Krawatten, Kragen, Hosenträger, Lederhandschuhe, Strumpfhalter, Gamaschen u. dgl.)	35	30
13. Damenartikel und Galanteriewaren (Kleiderbesatz, Tülle, Kleiderspitzen, Wäschespitzen, Stickereien, Rüschen, Kragen, Westen, Einsätze, Schals u. dgl.)	35	30
14. Damenhüte, Damenmützen	30	25
15. Strick- und Wirkwaren (Strümpfe, Unterkleidung, Sweater, Handschuhe, Pullover u. dgl.)	30	25
16. Babyartikel	30	25
17. Korsettwaren	30	25
18. Handarbeitswollen, Garne	30	25
19. Handarbeiten	35	30
20. Decken, Wandbehänge, Gardinen, Kissen	30	25
21. Teppiche, Läufer	25	20
22. Textilien für technische Zwecke	30	25
23. Kamelhaartreibriemen und Gurte aus Spinnstoffen und Papiergespinsten	35	30
24. Kurzwaren aller Art	30	25
25. Sämtliche nicht angeführten Artikel	30	25

Załącznik
według § 2 ust. 1

Maksymalne dopuszczone dodatki

za surowce, towary włókiennicze i niewłókiennicze towary krótkie.

Klasa miejscowości I: miasta Krakau, Lwów, Lublin, Radom, Tschenstochau, Warschau.

Klasa miejscowości II: pozostały obszar Generalnego Gubernatorstwa.

	Klasa miejscowości I	Klasa miejscowości II
	dodatki w %	
A. Towary metrowe		
1. materiały wełniane, materiały zawierające wełnę	30	25
2. bawełna, wełna drzewna, jedwab sztuczny	25	20
3. płótno, pokrzywa, juta, konopie	25	20
4. jedwab, aksamit	30	25
5. materiały na materace i drelichowe	30	25
6. materiały dekoracyjne	30	25
7. filce, wojłoki	35	30
B. Towary gotowe		
8. bielizna pościelowa, osobista, stołowa, chusteczki do nosa	30	25
9. odzież męska, damska, dziecięca	35	30
10. odzież zawodowa	25	20
11. odzież sportowa	35	30
12. artykuły męskie i towary galanteryjne (kapelusze, czapki, krawaty, kołnierze, szelki, rękawiczki skórzane, podwiązki, kamasze itp.) . . .	35	30
13. artykuły damskie i towary galanteryjne (obszycia do sukien, tiule, koronki do sukien i bielizny, hafty, kryzy koronkowe, kołnierzyki, kamizelki, wstawki, szale itp.)	35	30
14. kapelusze i czapki damskie	30	25
15. wyroby dziane (pończochy, bielizna (odzież) dziana, swetery, rękawiczki, pulowery itp.)	30	25
16. artykuły dla niemowląt	30	25
17. artykuły gorsetowe	30	25
18. wełna do robót ręcznych, przędza	30	25
19. roboty ręczne	35	30
20. kołdry (derki), draperie ścienne, firanki, poduszki	30	25
21. dywany, chodniki	25	20
22. wyroby włókiennicze do celów technicznych	30	25
23. pasy napędne z wełny wielbłądziej oraz pasy z materiałów włókienniczych i przędziwa papierowego	35	30
24. towary krótkie wszelkiego rodzaju	30	25
25. wszelkie nie wymienione artykuły	30	25

Zweite Anordnung
zur Änderung des polnischen Arzneibuches.

Vom 22. April 1942.

Auf Grund der Verordnung über die Änderung des polnischen Arzneibuches vom 4. März 1942 (VBlGG. S. 119) ordne ich folgende Änderungen des polnischen Arzneibuches, Ausgabe II, 1937, an:

I.

Der Abschnitt Decocta (S. 269) erhält folgende Fassung:

Decocta.

Abkochungen sind wässerige Auszüge aus in der Regel zerkleinerten Pflanzenteilen, die, mit kaltem Wasser übergossen, eine halbe Stunde lang unter wiederholtem Umrühren im Wasserbad erhitzt und warm ausgepreßt werden. Die Flüssigkeit wird dann durch Mull geseiht. Abkochungen von Kondurangorinde sind erst nach dem völligen Erkalten abzupressen.

Bei Abkochungen, für die die Menge des anzuwendenden Arzneimittels nicht vorgeschrieben ist, wird ein Teil des Arzneimittels auf zehn Teile Abkochung genommen. Ausgenommen hiervon sind Arzneimittel der Tabelle C, von denen Abkochungen nur dann abzugeben sind, wenn die Menge des Arzneimittels vorgeschrieben ist.

Verordnet der Arzt Decoctum Althaeae oder Decoctum Seminis Lini, so ist keine Abkochung zu bereiten, sondern es wird die grobzerschnittene Wurzel oder der ganze Samen mit kaltem Wasser übergossen und eine halbe Stunde lang ohne Umrühren stehengelassen. Der schleimige Auszug wird ohne Pressen von dem Rückstand getrennt.

Abkochungen sind zur Abgabe frisch zu bereiten.

II.

Der Abschnitt Infusa (S. 498) erhält folgende Fassung:

Infusa.

Aufgüsse sind wässerige Auszüge aus in der Regel zerkleinerten Pflanzenteilen, die, mit siedendem Wasser übergossen, 5 Minuten lang unter wiederholtem Umrühren im Wasserbad erhitzt und nach dem Erkalten ausgepreßt werden. Die Flüssigkeit wird dann durch Mull geseiht.

Bei Aufgüssen, für die die Menge des anzuwendenden Arzneimittels nicht vorgeschrieben ist, wird ein Teil des Arzneimittels auf zehn Teile Aufguß genommen. Ausgenommen hiervon sind Arzneimittel der Tabelle C, von denen Aufgüsse nur dann abzugeben sind, wenn die Menge des Arzneimittels vorgeschrieben ist.

Aufgüsse, mit Ausnahme von Wiener Trank, sind zur Abgabe frisch zu bereiten.

III.

Der Abschnitt Linimentum ammoniato-camphoratum (S. 532) erhält folgende Fassung:

Drugie zarządzenie
celem zmiany polskiego lekospisu.

Z dnia 22 kwietnia 1942 r.

Na podstawie rozporządzenia o zmianie polskiego lekospisu z dnia 4 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 119) zarządzam następującą zmianę polskiego lekospisu, wydanie II, 1937:

I.

Rozdział Decocta — Odwary (str. 269) otrzymuje następujące brzmienie:

Decocta — Odwary.

Odwarami, są wodne wyciągi zazwyczaj z rozdrobnionych części roślinnych, które zalewa się zimną wodą i ogrzewa się przez pół godziny na łaźni wodnej mieszając kilkakrotnie i wyciskając na gorąco. Płyn cedzi się następnie przez muślin. Odwary kory Kondurango należy wyciskać dopiero po zupełnym ostudzeniu.

Odwary, dla których nie jest przepisana ilość mającego się użyć środka leczniczego, przyrządza się z jednej części środka leczniczego na 10 części odwaru. Wyjątek stanowią środki lecznicze tabeli C, z których powinno się przyrządzać odwary tylko wówczas, gdy ilość środka leczniczego jest przepisana.

Jeżeli lekarz przepisze Decoctum Althaeae lub Decoctum Seminis Lini, to nie należy przyrządzać odwaru, lecz grubo pokrajany korzeń lub całe nasienie zalać zimną wodą, pozostawiając przez pół godziny bez mieszania. Śluzowaty wyciąg oddziela się od pozostałości bez wyciskania.

Odwary należy przygotować świeże do oddania.

II.

Rozdział Infusa — Napary (str. 498) otrzymuje następujące brzmienie:

Infusa — Napary.

Naparami są wodne wyciągi zazwyczaj z rozdrobnionych części roślinnych, które polane wrzącą wodą ogrzewa się w ciągu 5 minut na łaźni wodnej, mieszając powtórnie, i wyciska po ostudzeniu. Płyn cedzi się następnie przez muślin.

Napary, dla których nie jest przepisana ilość użyć się mającego środka leczniczego, sporządza się z jednej części środka leczniczego na 10 części naparu. Wyjątek stanowią środki lecznicze wykazu „C", z których wydawać powinno się tylko wówczas, gdy ilość środka leczniczego jest przepisana.

Napary, z wyjątkiem trunku wiedeńskiego, należy przygotować do oddania świeże.

III.

Rozdział Linimentum ammoniato-camphoratum (str. 532) otrzymuje następujące brzmienie:

Linimentum ammoniato-camphoratum

Camphora trita	5,0
Ol. Rapae	73,0
Liq. Ammon. caust.	22,0
Sapo medic.	0,1

Der Kampfer und die Öle werden in einer verschlossenen Flasche unter wiederholtem Umschütteln gelinde erwärmt, bis der Kampfer gelöst ist. Die Lösung wird dann mit der Ammoniakflüssigkeit kräftig geschüttelt, bis Linimentbildung eingetreten ist; nach ein- bis zweistündigem Stehen wird die medizinische Seife zugesetzt und nochmals kräftig durchgeschüttelt. Flüchtiges Kampferliniment ist dickflüssig und riecht stark nach Ammoniak und Kampfer. Es darf sich beim Aufbewahren nicht in Schichten sondern.

IV.

Der Abschnitt Linimentum ammoniatum (S. 532) erhält folgende Fassung:

Linimentum ammoniatum

Ol. Rapae	78,0
Liq. Ammon. caust.	22,0
Sapo medic.	0,1

Die Öle werden zunächst unter gelindem Erwärmen gut gemischt und mit der Ammoniakflüssigkeit kräftig geschüttelt, bis Linimentbildung eingetreten ist; nach ein- bis zweistündigem Stehen wird die medizinische Seife zugesetzt und nochmals kräftig durchgeschüttelt. Flüchtiges Liniment ist dickflüssig und riecht stark nach Ammoniak. Es darf sich beim Aufbewahren nicht in Schichten sondern.

V.

In den nachfolgend genannten Abschnitten werden die Zusammensetzungen der einzelnen Zubereitungen wie folgt geändert:

1. **Oleum camphoratum ad us. externum** (S. 615)

Camphora	10,0
Ol. Rapae raffin.	90,0

2. **Oleum camphoratum fortius ad us. externum** (S. 615)

Camphora	20,0
Ol. Rapae raffin.	80,0

3. **Oleum camphoratum sterilisatum** (S. 616)

Camphora	20,0
Ol. Olivarum	80,0

4. **Oleum Hyoscyami** (S. 625)

Fol. Hyoscyami	100,0
Spiritus	75,0
Ammonium hydricum sol.	2,0
Ol. Rapae	1000,0

5. **Tinctura Convallariae** (S. 869)

Flor. et Herb. Convallariae recenter contusa	100,0
Spiritus	120,0

6. **Tinctura Digitalis titrata** (S. 869)

Fol. Digitalis titrata	10,0
Alcohol absolutus	100,0

7. **Unguentum Acidi borici** (S. 892)

Acid. boric.	3,0
Vaselin. flav.	97,0

8. **Unguentum Ammonii sulfobitum.** (S. 893)

Ammon. sulfobitumin.	10,0
Vaselin. flav.	90,0

Linimentum ammoniato-camphoratum

Camphora trita	5,0
Ol. Rapae	73,0
Liq. Ammon. caust.	22,0
Sapo medic.	0,1

Kamfora i oleje rozgrzewa się łagodnie we flaszce zamkniętej wstrząsając powtórnie aż się kamfora rozpuści. Rozczyn wstrząsa się następnie silnie z amoniakiem, aż do utworzenia się mazidła (linimentu); po 1 do 2 godzinnym staniu dodaje się mydła lekarskiego i wstrząsa się powtórnie silnie. Mazidło kamforowe jest gęste, pachnie silnie amoniakiem i kamforą. Przy przechowaniu nie powinny się tworzyć warstwy.

IV.

Rozdział Linimentum ammoniatum (str. 532) otrzymuje następujące brzmienie:

Linimentum ammoniatum

Ol. Rapae	78,0
Liq. Ammon. caust.	22,0
Sapo medic.	0,1

Oleje miesza się najpierw dobrze łagodnie ogrzewając i wstrząsa się silnie z amoniakiem, aż do utworzenia mazidła (linimentu); po 1 do 2 godzinnym staniu dodaje się mydła lekarskiego i wstrząsa się powtórnie silnie. Mazidło amoniakalne jest gęste i pachnie silnie amoniakiem. Przy przechowaniu nie powinny tworzyć się warstwy.

V.

W rozdziałach wymienionych następnie zmienia się skład poszczególnych preparatów jak następuje:

1. **Oleum camphoratum ad us. externum** (str. 615)

Camphora	10,0
Ol. Rapae raffin.	90,0

2. **Oleum camphoratum fortius ad us. externum** (str. 615)

Camphora	20,0
Ol. Rapae raffin.	80,0

3. **Oleum camphoratum sterilisatum** (str. 616)

Camphora	20,0
Ol. Olivarum	80,0

4. **Oleum Hyoscyami** (str. 625)

Fol. Hyoscyami	100,0
Spiritus	75,0
Ammonium hydricum sol.	2,0
Ol. Rapae	1000,0

5. **Tinctura Convallariae** (str. 869)

Flor. et Herb. Convallariae recenter contusa	100,0
Spiritus	120,0

6. **Tinctura Digitalis titrata** (str. 869)

Fol. Digitalis titrata	10.0
Alcohol absolutus	100,0

7. **Unguentum Acidi borici** (str. 892)

Acid. boric.	3,0
Vaselin. flav.	97,0

8. **Unguentum Ammonili sulfobitum** (str. 893)

Ammon. sulfobitumin.	10,0
Vaselin. flav.	90,0

9. **Unguentum Argenti colloidalis** (S. 893)
- Argentum colloidale 15,0
- Aqua destill. 15,0
- Adeps Lanae 30,0
- Vaselin. flav. 40,0

10. **Unguentum basilicum** (S. 893)
- Ol. Arachid. vel Ol. Rapae 45,0
- Cera flava 15,0
- Colophonium 15,0
- Sebum ovile 15,0
- Terebinthina communis 10,0

11. **Unguentum Bismuthi subgallici** (S. 894)
- Bism. subgall. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

12. **Unguentum Bismuthi subnitrici** (S. 894)
- Bism. subnitr. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

13. **Unguentum Bismuthi tribromophenylici** (S. 894)
- Bism. tribromophenyl. 5,0
- Vaselin. flav. 95,0

14. **Unguentum camphoratum** (S. 895)
- Camphora 20,0
- Vaselin. flav. 100,0

15. **Unguentum cereum** (S. 895)
- Cera flava 30,0
- Ol. Rapae 70,0

16. **Unguentum diachylon** (S. 895)
- Empl. Plumbi 40,0
- Vaselin. flav. 60,0

17. **Empl. Plumbi simplex** (S. 283)
- Ol. Rapae 1,0
- Adeps suillus 1,0
- Plumbi oxyd. 1,0
- Aqua destill. q. s.

18. **Unguentum Hydrargyri album** (S. 898)
- Hydrarg. bichlor. 10,0
- Ammon. hydr. sol. 16,2
- Adeps Lanae 25,0
- Vaselin. flav. 40,0
- Aqua destill. q. s.

19. **Unguentum Paraffini** (S. 902)
- Paraffin. solid. 40,0
- Paraffin. liquid. 50,0
- Adeps Lanae 10,0

20. **Unguentum sulfuratum** (S. 903)
- Sulfur praecipitatum 10,0—30,0
- Acid. salicylicum 2,0

21. **Unguentum Zinci** (S. 904)
- Zincum oxyd. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

22. **Unguentum Zinci salicylatum (Pasta Zinci salic.)** (S. 905)
- Acid. salicylicum 2,0
- Zincum oxyd. 25,0
- Talcum venet. 25,0
- Vaselin. flav. 48,0

9. **Unguentum Argenti colloidalis** (str. 893)
- Argentum colloidale 15,0
- Aqua destill. 15,0
- Adeps Lanae 30,0
- Vaselin. flav. 40,0

10. **Unguentum basilicum** (str. 893)
- Ol. Arachid. vel Ol. Rapae 45,0
- Cera flava 15,0
- Colophonium 15,0
- Sebum ovile 15,0
- Terebinthina communis 10,0

11. **Unguentum Bismuthi subgallici** (str. 894)
- Bism. subgall. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

12. **Unguentum Bismuthi subnitrici** (str. 894)
- Bism. subnitr. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

13. **Unguentum Bismuthi tribromophenylici** (str. 894)
- Bism. tribromophenyl. 5,0
- Vaselin. flav. 95,0

14. **Unguentum camphoratum** (str. 895)
- Camphora 20,0
- Vaselin. flav. 100,0

15. **Unguentum cereum** (str. 895)
- Cera flava 30,0
- Ol. Rapae 70,0

16. **Unguentum diachylon** (str. 895)
- Empl. Plumbi 40,0
- Vaselin. flav. 60,0

17. **Empl. Plumbi simplex** (str. 283)
- Ol. Rapae 1,0
- Adeps suillus 1,0
- Plumbi oxyd. 1,0
- Aqua destill. q. s.

18. **Unguentum Hydragyri album** (str. 898)
- Hydrarg. bichlor. 10,0
- Ammon. hydr. sol. 16,2
- Adeps Lanae 25,0
- Vaselin. flav. 40,0
- Aqua destill. q. s.

19. **Unguentum Paraffini** (str. 902)
- Paraffin. solid. 40,0
- Paraffin. liquid. 50,0
- Adeps Lanae 10,0

20. **Unguentum sulfuratum** (str. 903)
- Sulfur praecipitatum 10,0—30,0
- Vaselin. flav. 90,0—70,0

21. **Unguentum Zinci** (str. 904)
- Zincum oxyd. 10,0
- Vaselin. flav. 90,0

22. **Unguentum Zinci salicylatum (Pasta Zinci salic.)** (str. 905)
- Acid. salicylicum 2,0
- Zincum oxyd. 25,0
- Talcum venet. 25,0
- Vaselin. flav. 48,0

VI.

Neu eingeführt wird der Abschnitt:

Pasta Zinci

Zincum oxyd.	25,0
Talcum venet.	25,0
Vaselin. flav.	50,0

VII.

Gestrichen werden die Abschnitte:

1. **Unguentum Hydrargyri cum Resorbino** (S. 899),
2. **Unguentum Rosmarini** (S. 903).

VIII.

Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 22. April 1942.

Der Leiter der Hauptabteilung Innere Verwaltung in der Regierung des Generalgouvernements

Dr. Siebert

VI.

Nowo wprowadza się rozdział:

Pasta Zinci

Zincum oxyd.	25,0
Talcum venet.	25,0
Vaselin. flav.	50,0

VII.

Skreśla się rozdziały:

1. **Unguentum Hydrargyri cum Resorbino** (str. 899),
2. **Unguentum Rosmarini** (str. 903).

VIII.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 22 kwietnia 1942 r.

Kierownik Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Dr. Siebert

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za każdą kartkę wynosi cena —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).